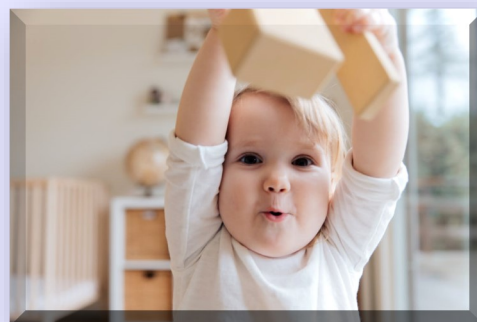

POMYSŁY NA WSPÓLNY CZAS

Drodzy Rodzice, wielu z nas przebywa w obecności z dziećmi w domach. Brak możliwości wyjścia na zewnątrz i dostarczenia dzieciom możliwości ruchu, a także zajęć zorganizowanych, stwarza sytuację, gdy musimy mieć wiele pomysłów na wypełnienie im czasu na różne sposoby. Myśląc o tym postanowiłyśmy podsunąć lub przypomnieć Państwu kilka zabaw, które nie wymagają wielu przygotowań, a mogą zająć dzieciaki na jakiś czas. Ich zaletą jest również to, że pomagają stymulować obszary, w których dziecko wymaga wsparcia.

Księga sprawności

Co jest potrzebne:

Papier, zszywacz, przybory do rysowania i pisania

Rozmawiajmy z dziećmi o tym co już potrafią zrobić same. Mogą to być takie rzeczy jak ubieranie się, wiązanie sznurowadeł, sprząatanie pokoju, jazda na rowerze bez dodatkowych kółek, uprawianie jakiegoś sportu, posługiwanie się nożem i widelcem. Wasze dzieci na pewno potrafią jeszcze mnóstwo rzeczy.

Zróbcie księgę ze zszytych razem kartek. Na okładce dziecko może umieścić autoportret oraz własne imię. Podajcie też datę założenia księgi—po dłuższym czasie przyjemnie będzie do niej wrócić. Na poszczególnych stronach dziecko narysuje siebie przy wykonywaniu poszczególnych czynności, podpisując obrazki według schematu „potrafię”. Przy niektórych zadaniach, takich jak pisanie słów, Rodzice mogą pomóc dziecku. Czytajcie razem księgę sprawności, pokażcie ją rodzinie, nauczycielom kiedy dziecko wróci do przedszkola. Przechowujcie książkę w bezpiecznym miejscu żeby zapewnić jej przetrwanie :)

Co wzmocnimy: wiarę w siebie, grafomotorykę, koordynację wzrokowo—ruchową, funkcje poznawcze

Zabawa Rodzinna

Tą zabawę wykonujemy z Rodziną. Każdy dostaje kartę z imionami członków rodziny. Poświęcamy chwilę czasu na zastanowienie się co cenimy w sobie nawzajem. Przy każdym imieniu zapisujemy jedną rzecz, którą cenimy w sobie nawzajem. Zapisujemy też jakieś niezapomniane wydarzenie z nią związane. Jeśli dzieci nie potrafią pisać można je o to zapytać i wspomóc zapisując informacje. Kartkę zbiera jedna wyznaczona osoba i wieczorem wkłada poszczególnym członkom rodziny pod poduszkę.

Co wzmacniamy: wiarę w siebie, komplementowanie grafomotorykę, uwagę

Skarpetkowy wąż

Potrzebna będzie niepotrzebna, długa skarpetka stara gazeta do podarcia na kawałeczki, papier kolorowy, mocny klej.

Zadaniem dziecka jest porwać gazety na małe kawałki do wypełnienia skarpety. Następnie dziecko upycha porwane kawałeczki papieru w skarpecie, starając się wypchnąć dokładnie całą skarpetkę. Do zrobienia pyszczka węża można użyć kolorowego papieru i przykleić go klejem. Można także zrobić cętki lub paski.

Wykonany wąż powinien mieć swoje śmieszne imię np. „skarpetonda” lub „skarpetnica tygrysa” - będzie z tym wiele dobrej zabawy :)

Co wzmacniamy: grafomotorykę, koncentrację, funkcje poznawcze, kreatywność

Dopasowywanie obrazków

Potrzebne są dwa identyczne katalogi reklamowe, broszury lub gazety, zeszyt, nożyczki i klej. Powycinaj zdjęcia z jednego katalogu i poprzyklejaj je w zeszycie, pozostawiając naprzeciwległą stronę pustą.

Daj dziecku nienaruszony katalog. Niech znajdzie w nim identyczne obrazki i po wycięciu wklei do pary na przeciwległej pustej stronie.

Co wzmacniamy: koordynację wzrokowo—ruchową, funkcje poznawcze takie jak spostrzeganie, przeszukiwanie, koncentrację

Wrzuć coś

Co jest potrzebne:

słoik ze szkła, małe przedmioty z różnych materiałów, takie jak monety, grzebyk, kostka do gry, plastikowe spinacze do bielizny, agrafka, szklana kulka itd.

Pokazujemy dziecku przedmioty i słuchamy razem z dzieckiem dźwięku jaki wydaje przedmiot wpadając do słoika. Następnie dziecko z opaską na oczach wrzuca do słoika poszczególne przedmioty i próbuje rozpoznać jaki przedmiot został wrzucony.

Co wzmocniamy: stymulacja słuchowa, stymulacja dotykowa, funkcje poznawcze takie jak: porównywanie, rozpoznawanie i rozumienie związków między poszczególnymi elementami

Do pary, nie do pary

Co jest potrzebne: przedmioty, które do siebie pasują : spodek i filiżanka, długopis i skuwka, szczoteczka i pasta do zębów, igła i nić, gumka i ołówek, nóż i widelec, szczotka do włosów i grzebień, klucz i zamek, but i skarpetka.

Wyjaśnijmy dzieciom cel zabawy, a następnie wyłóżmy jedną część rzeczy do pary na tacę, a drugą część rzeczy do poszewki na poduszkę. Zadaniem dziecka będzie włożyć rękę do poszewki, rozpoznać dotykiem przedmiot i wskazać do jakiego przedmioty z tacy wyciągnięta rzecz pasuje.

Zadawajmy dzieciom pytania co to za przedmioty, po czym rozpoznały, że te przedmioty pasują do siebie.

Co wzmocniamy: stymulacja dotykowa, funkcje poznawcze takie jak; spostrzeganie, umiejętność korzystania z informacji, selekcja wskazówek, logiczne rozumowanie

Podział zajęć

Co jest potrzebne: duży kawałek kartonu, coś do pisania, papier, kredki

Porozmawiajmy z dziećmi o wszystkich codziennych pracach, których wymaga funkcjonowanie w domu. Zróbcie ich listę—prasownie ubrań, odkurzanie, pranie, ścieranie kurzu, mycie łazienki, czyszczenie podłóg ...zapewne wymyślicie wiele innych zajęć :) Niech dziecko przedstawi każdą z prac na małym rysunku. Następnie podzielcie z dzieckiem karton tak, aby znalazło się na nim miejsce dla każdego członka rodziny oraz prac, które miałyby wykonywać. Niech dziecko przyczepi obok właściwy obrazek. Zapewne najwięcej obrazków będzie w polu przeznaczonym dla Mamy— to dobry czas na rozmowy o sprawiedliwym podziale obowiązków :)

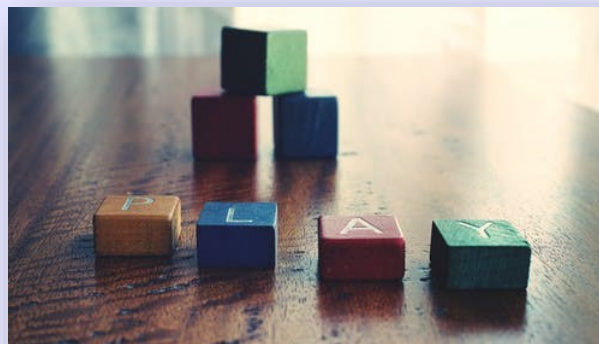
Co wzmocniamy: grafomotorykę, funkcje poznawcze takie jak : planowanie, spostrzeganie, logiczne rozumowanie, sprawczość

Szyfr słownikowy (od 8 roku życia)

Co jest potrzebne : słownik, papier i ołówek

Zajrzyjmy do słownika ortograficznego—zapiszmy proste zdanie, a następnie je zaszyfrujemy, zastępując każde ze słów wyrazem który bezpośrednio poprzedza je w słowniku. Dajmy je dziecku do rozszyfrowania np. pytanie do dziecka—co chcesz dziś na obiad—po zaszyfrowaniu będzie miało brzmienie : cniący chatka dziubnięty mżysty obi? - gwarantowana dobra zabawa:) dziecko oczywiście używa tego samego słownika. Później niech ono coś zaszyfruje może po powrocie do szkoły namówi do szyfrowania kolegów i koleżanki ?

Co wzmocniamy: nauka używania słownika, funkcje poznawcze takie jak: przeszukiwanie, umiejętność korzystania z informacji, planowanie, transport bodźców wizualnych

Sztuka w ciemno

Co jest potrzebne:

Papier, ołówki

Każda z osób biorących udział w zabawie musi być wyposażona w papier i ołówek, a także mieć wygodne miejsce do rysownia.

Następnie wyłączamy światło (zabawa powinna odbywać się wieczorem) i rysujemy umówione obiekty: dom, budę, drzewo, kota, krowę. Po włączeniu światła będzie dobra zabawa :) Pytajmy dziecko co było dla niego trudne w tej zabawie, co mu się podobało, co mu pomogło wykonać zadanie?

Co wzmocniamy: odwzorowywanie, przeszukiwanie dostępnych informacji

Polowanie na numery—przydaje się podczas gotowania obiadu :)

Powiedz głośno jakąś cyfrę. Zadaniem dziecka jest znaleźć w domu przedmiot, który tę cyfrę w jakiś sposób reprezentuje. Na przykład widelec ma 4 szpikulce, a więc odpowiada liczbie 4, wałek do ciasta ma dwie ręczki więc odpowiada cyfrze dwa krzesło ma cztery nogi

Co wzmocniamy: spostrzeganie, logiczne rozumowanie, selekcja wskazówek, planowanie działania

Magnesy:

Zazwyczaj magnesy przyczepiają się tylko do niektórych materiałów. Nasze mogą więcej:

Prowadzący zabawę decyduje: „Magnesy przyklejają się do czegoś...czerwonego, metalowego, szklanego, przezroczystego, twardego, zimnego, brudnego itp. Dzieci odszukują pasujący przedmiot, mebel i „przyklejają” do niego rękę. Kiedy nabierzecie wprawy, polecenia można utrudniać poprzez podawanie dwóch cech: np. zielone i miękkie.

Co wzmacniamy: rozumienie poleceń, współpracę koncentrację uwagi, refleks.

Co się zmieniło:

Wersja I.

Na dywanie lub stole ustawiamy kilka drobnych przedmiotów. Prosimy, aby dziecko dokładnie przyjrzało się, w jakiej kolejności zostały ustawione, a następnie odwróciło się. W tym czasie zamieniamy ze sobą dwie zabawki lub zabieramy/przykrywamy jedną z nich. Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, co się zmieniło. W następnej rundzie to dziecko przedstawia zabawki, a rodzic zgaduje.

Wersja II.

Prosimy dziecko, aby dokładnie przyjrzało się partnerowi zabawy (mamie, tacie, bratu itp.). Następnie odwraca się, a my dokonujemy jednej zmiany w wyglądzie (zamieniamy kaptcie, zdejmujemy bluzę/skarpetkę, przypinamy spinkę, zakładamy okulary itp.). Zadaniem dziecka jest odgadnięcie, co się zmieniło.

Co wzmacniamy: spostrzegawczość, pamięć, umiejętność czekania i nie patrzenia (odroczenia).

Nie widzę a zgaduję:

Do płóciennego worka (powłoczki na poduszkę) wkładamy kilkanaście niewielkich przedmiotów (np. zabawki, klucz, sztuczce, taśma klejąca, klocek, rękawiczka itp.). Dziecko wkłada ręce do worka i przy pomocy rąk „ogląda” jeden przedmiot nie wyjmując go z worka. Zadaniem dziecka jest opisanie słowami a także nazwanie przedmiotu, który trzyma w dłoniach.

Co wzmacniamy: spostrzegawczość, pamięć umiejętność poczekania (odroczenia).

Konstruujemy własną grę planszową

Dlaczego gry są pożyteczne i pomocne:

- gramy wspólnie z rodzicami, rodzeństwem, kolegami;
- mają stałe, przewidywalne reguły;
- wymagają czekania na swoją kolej, zapamiętywania kolejności gry uczestników;
- ćwiczą sprawność ręki i koordynację wzrokowo ruchową, np. przy rzucaniu kostką;
- pomagają ćwiczyć przeliczanie;
- wspierają koncentrację uwagi;
- pomagają ćwiczyć przyjmowanie porażki oraz akceptowane wyrażanie satysfakcji i radości.

Przygotowanie:

Pionki: na małych kartonikach wyciętych w kształcie przypominającym głowę z szyją (zdjęcie 1) każdy z uczestników rysuje „Buźkę” swojego pionka. Kawałki plasteliny gnieciemy w dłoniach, wciskamy do plastikowej zakrętki, a następnie umieszczamy w niej nasz kartonik.

!Dzieci bardzo przywiązują się do własnoręcznie wykonanych pionków, więc zachowajcie je po zabawie!

Plansza: na dużym arkuszu papieru (możemy skleić taśmą dwie kartki A4) rysujemy drogę do przejścia. Długość i kształt trasy dopasowujemy do wieku i możliwości wytrwania naszych dzieci. Oddzielamy pola. Zaznaczamy Start i Metę.

Wersja podstawowa: Dla najmłodszych. Naklejamy kawałki papieru lub kolorujemy pola w trzech kolorach. Ustalamy temat gry: np. idziemy do kina, na urodziny, do sklepu itd.

Przykładowe zasady: Gdy zatrzymasz się na czerwonym: czekasz jedna kolejkę, na niebieskim: masz dodatkowy rzut kostką, na zielonym: cofasz się na poprzednie pole. Wygrywa ten, kto pierwszy dojdzie do Mety.

Wersje urozmaicone: dla dzieci starszych lub bardziej doświadczonych możemy dołączać różne „atrakcje”. Możemy ponumerować pola i położyć na niektórych np. atrakcyjne drobiazgi (u nas są to szklane „kryształy”), które dziecko zbiera podczas gry (a po zabawie nimi oddaje). Jeśli zatrzymamy się na takim polu, zabieramy niespodziankę. Poza tym możemy przygotować sobie listę zadań, dopasowanych do liczb na polach, które musimy rozwiązać. (zrób trzy przysiady, wymień trzy „dzikie” zwierzęta, powiedz jakiego koloru jest ogórek, co słyszysz na początku słowa „but” itp.) Rodzaj zadań dopasowujemy do możliwości, potrzeb i/lub zainteresowań dzieci.

Co wzmacniamy:

współpracę, naprzemiennność, rozumienie zapamiętywanie i przestrzeganie zasad przewidywanie konsekwencji własnych wyborów, umiejętność czekania na swoją kolej zapamiętywanie kolejności gry uczestników, sprawność ręki i koordynację wzrokowo – ruchową, np. przy rzucaniu kostką, przeliczanie, koncentrację uwagi, przyjmowanie porażki oraz akceptowane wyrażanie satysfakcji i radości.

Bibliografia

1. DI Hodges „ Gdy dzieci się nudzą”
2. Linda A..Reddy „ Rozwijanie umiejętności społecznych dziecka”
3. Własne pomysły
4. Zdjęcia pozyskano z bezpłatnego banku zdjęć www.pexels.com